

מסכת יבמות

פרק יה

א. הָאֲשֶׁר שְׁחַלְכָה הִיא וּבָעֵלה לְמִדְינַת הַיּוֹם, שְׁלָום בֵינוֹ לְבִינָה וּשְׁלָום בְעוֹלָם, וּבָאַתָה וְאָמֶרֶת, מַת בַעַלִי, תְּפִשָא. מַת בַעַלִי, תְּפִשָים. שְׁלָום בֵינוֹ לְבִינָה וּמְלֻחָה בְעוֹלָם, קָטְטָה בֵינוֹ לְבִינָה וּשְׁלָום בְעוֹלָם, וּבָאַתָה וְאָמֶרֶת, מַת בַעַלִי, אֵיןָה גָּאָמָנָת. רַبִי יְהוּדָה אָמֵר, לְעוֹלָם אֵיןָה גָּאָמָנָת, אֶלָא אָם כֵן בָאַתָה בָזָה וּבָגְדִיךְ קָרוּיעִין. אָמְרוּ לו, אַחַת זו וְאַחַת זו, תְּפִשָא:

ב. בֵית הַלֵל אָוֶרֶים, לֹא שְׁמַעַנוּ אֶלָא בְבָאָה מִן הַקָצִיר, וּבָאָותָה מִדְינָה, וּכְמַעֲשָׂה שְׁהִיה. אָמְרוּ לְהֹן בֵית שְׁמָאי, אַחַת הַבָאָה מִן הַקָצִיר, וְאַחַת הַבָאָה מִן הַזִיטִים, וְאַחַת הַבָאָה מִן הַבָצִיר, וְאַחַת הַבָאָה מִן הַמִדיְנָה לְמִדְינָה. לֹא דָבָרו חֲכָמִים בַקָצִיר אֶלָא בְהֹנה. חֲזָרוּ בֵית הַלֵל להוֹרוֹת כְבֵית שְׁמָאי:

ג. בֵית שְׁמָאי אָוֶרֶים, תְּפִשָא וְתַל כְתַבְתָה. בֵית הַלֵל אָוֶרֶים, תְּפִשָא וְלֹא תַל כְתַבְתָה. אָמְרוּ לְהֹן בֵית שְׁמָאי, הַמְרַפֵם עֲרָנוֹה

חִמּוֹרָה, לֹא תַּתְּרִוּ אֶת מְמוֹן הַקֵּל. אָמְרוּ לְהַנּוּ בֵּית הַלְּל, מִצְינָו שֶׁאֵין
הָאֶחָדִים נְכֻנָּסִים לְפָנֶיהָ עַל פִּיהָ. אָמְרוּ לְהַמְּבָרָךְ בֵּית שְׁמָאי, וְהַלָּא מִסְפָּר
כְּתַבְתָּה גָּלְמָד, שֶׁהוּא כוֹתֵב לְהָ, שֶׁאֵם תְּנַשְּׂאֵי לְאַחֲרָ, טַלְיִ מַה
שְׁכַתּוֹב לִיכִי. וְחִזְרָוּ בֵּית הַלְּל לְהַזּוֹרָת כְּדָבְרֵי בֵּית שְׁמָאי:

ד. הַכָּל נְאָמָנים לְקָעִידָה, חַוֵּץ מְחוּמָותָה, וּבַת חִמּוֹרָה, וְצִרְתָּה,
וְיִבְמָתָה, וּבַת בָּעֵלה. מַה בֵּין גַּט לְמִיטָה, שְׁהַכְּתָב מִזְכִּית. עַד אָמֵר
מַת, וְנִשְׁאָת, וּבָא אַחֲר וְאָמֵר לֹא מַת, הָרִי זוֹ לֹא תִּצְא. עַד אָמֵר
מַת, וְשָׁנִים אָוּמָרים לֹא מַת, אָף עַל פִּי שְׁגַנְשָׁאת, תִּצְא. שָׁנִים
אָוּמָרים מַת, וְעַד אָמֵר לֹא מַת, אָף עַל פִּי שְׁלָא נִשְׁאָת, תְּנַשְּׂא:

ה. אַחַת אָוּמָרת מַת וְאַחַת אָוּמָרת לֹא מַת, זוֹ שְׁאָוּמָרת מַת תְּנַשְּׂא
וְתַטְלֵל כְּתַבְתָּה. זוֹ שְׁאָוּמָרת לֹא מַת לֹא תְנַשְּׂא וְלֹא תַטְלֵל כְּתַבְתָּה.
אַחַת אָוּמָרת מַת וְאַחַת אָוּמָרת גַּהְ�ָג, רַבִּי מַאֲיר אָמֵר, הַוְאֵיל
וּמְכַחְיָשׁוֹת זוֹ אַת זוֹ, הָרִי אַלְוִי לֹא יִגְשָׁאוּ. רַבִּי יְהוֹדָה וּרַבִּי שְׁמַעוֹן
אָוּמָרים, הַוְאֵיל וְזוֹ נָזָר מְדוֹdot שֶׁאֵינוֹ קִים, יִגְשָׁאוּ. עַד אָמֵר מַת וְעַד
אָמֵר לֹא מַת, אֲשֶׁר אָוּמָרת מַת וְאֲשֶׁר אָוּמָרת לֹא מַת, הָרִי זוֹ לֹא
תְּנַשְּׂא:

ו. הָאֲשֶׁר שְׁהַלְכָה הִיא וּבָעֵלה לְמִדִּינָת הַיּוֹם, וּבָאָה וְאָמָרָה מַת
בָּעֵלי, תְּנַשְּׂא וְתַטְלֵל כְּתַבְתָּה, וְצִרְתָּה אֲסֹורָה. הִנְתָּה בַת יִשְׂרָאֵל
לְכָהּוּ, תְּאַכֵּל בְּפִתְרוֹמָה, דָבְרֵי רַבִּי טְרָפּוֹן. רַבִּי עֲקִיבָא אָמֵר, אֵין זוֹ

דרך מוציאת מידי עבירה, עד שתהא אסורה לבשא, ואסורה

מלאכל בפרקומה:

ז. אמרה מות בעלי ואחר כה מות חמץ, תנשא ותטל כתבה,
וחמותה אסורה. היתה בת ישראל לכיהן, פאל בפרקומה, דברי רבי
טרפון. רבי עקיבא אומר, אין זו דרך מוציאת מידי עבירה, עד
שהיא אסורה לבשא, ואסורה לאכל בפרקומה. קדש אחת מחייב
נשים ואיינו יודע אייזו קדש, כל אחת אומרת אותו קדש, נתן גט
לכל אחת ואחת, ומנייה כתבה ביגיהן ומספלק, דברי רבי טרפון.
רבי עקיבא אומר, אין זו דרך מוציאתו מידי עבירה, עד שיתנו גט
וכתבה לכל אחת ואחת. גול אחד מחייב ואיין יודע מאיזה גול, כל
אחד אומר אותו גול, מנייה גולה ביגיהן ומספלק, דברי רבי טרפון.
רבי עקיבא אומר, אין זו דרך מוציאתו מידי עבירה, עד שישלם
גולה לכל אחד ואחד:

ח. האשה שהלכה היא ובעה למדינה הים ובנה עמהם, ובאה
ואמרה מות בעלי ואחר כה מות בני, גאננת. מות בני ואחר כה מות
בעלי, אינה גאננת, וחוששים לדבריה, וחולצת ולא מתייבמת:

ט. גfon לי בון במדינה הים, ואמרה מות בני ואחר כה מות בעלי,
גאננת. מות בעלי ואחר כה מות בני, אינה גאננת, וחוששים
לדבריה, וחולצת ולא מתייבמת:

י. נתן לי יכם במדינת הים, אמרה מת בעלי ואחר כה מת יבמי,
יבמי ואחר כה בעלי, נאמנת. הלה היא ובעלה ויבמה למדינת
הים, אמרה מת בעלי ואחר כה מת יבמי, יבמי ואחר כה בעלי,
אייה נאמנת. שיאו האשה נאמנת לומר מת יבמי, שתהשא. ולא,
מתה אחותי, שתכנס לביתו. אין קאиш נאמנו לומר מת אחוי,
שייבם אשתו. ולא, מתה אשתי, שיישא אחותה: